

USNESENÍ

Krajský soud v Brně ve veřejném zasedání 18. července 2024 o **odvolání** obžalované **L.H.**, rozené B., nar. XXXXX v obci XXXXX, starobní důchodkyně, v ČR trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 6. března 2024, č. j. 92 T 141/2015–940, rozhodl

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o náhradě škody ve vztahu k poškozenému jménem J.V., nar. XXXXX.
- II. Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná L.H. uznána vinnou přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku a toho, co se měla dopustit jednáním spočívající v tom, že si v průběhu let 2010 - 2012 v Brně postupně půjčila od pěti osob finanční částky v celkové výši 1 670 000 Kč s úmyslem je nevrátit a už vůbec ne ve sjednaných termínech splacení, sjednané termíny splacení půjček nedodržela, poškozeným peníze doposud nevrátila, přičemž při rozsahu svých závazků si musela být vědoma toho, že nebude schopna půjčky splatit v dohodnutých termínech a v celé své výši, své věřitele vědomě pravdivě neseznámila se svou aktuální finanční situací a stavem své podnikatelské činnosti v celém rozsahu, uváděla jen dílčí informace, že sice má nějaké finanční potíže, ale zároveň s tím vždy tvrdila, že právě půjčená finanční částka jí pomůže tento problém vyřešit, tedy poškozené uváděla v omyl a na jejich úkor se obohatila a způsobila tak celkovou škodu ve výši 967 000 Kč, kdy tohoto jednání se dopustila tím, že
 - 1) dne 21. 10. 2010 si v Brně půjčila od V.Z., nar. XXXXX, finanční částku ve výši 450 000 Kč s termínem splatnosti dne 15. 11. 2010, sjednaný termín splacení půjčky nedodržela, vypůjčené finanční prostředky doposud nevrátila, až po uplynutí lhůty splatnosti uhradila poškozené finanční částku ve výši 322 000 Kč, čímž V.Z. způsobila škodu ve výši 128 000 Kč,
 - 2) v blíže nezjištěné době na konci roku 2011 si v Brně půjčila od J.V., nar. XXXXX, finanční částku ve výši 200 000 Kč s termínem splatnosti do dvou měsíců od vypůjčení předmětné finanční částky, sjednaný termín splacení půjčky nedodržela, až po uplynutí lhůty splatnosti uhradila poškozenému částku ve výši 165 000 Kč, čímž Mgr. J.V. způsobila škodu ve výši 35 000 Kč,

- 3) nejméně ve třech případech si v Brně půjčila od F.S., nar. XXXXX, různé finanční částky, a to dne 7. 1. 2012 finanční částku ve výši 170 000 Kč, dne 10. 2. 2012 finanční částku ve výši 150 000 Kč a dne 16. 2. 2012 finanční částku ve výši 80 000 Kč, následně dne 16. 2. 2012 L.H. uzavřela s F.S. smlouvu o půjčce znějící na celkovou vypůjčenou částku 400 000 Kč s termínem splatnosti do 15. 5. 2012, sjednaný termín splatnosti půjčky nedodržela, až po uplynutí lhůty splatnosti uhradila F.S. částku ve výši 101 000 Kč, čímž F.S. způsobila škodu ve výši 299 000 Kč,
- 4) v blíže nezjištěné době měsíce srpna 2012 si v Brně půjčila od Z.O. nar. XXXXX, celkovou finanční částku ve výši 320 000 Kč s termínem splatnosti do 31. 10. 2012, sjednaný termín splatnosti půjčky nedodržela, tyto vypůjčené finanční prostředky doposud nevrátila, čímž Z.O. způsobila škodu ve výši 320 000 Kč,

dne 21. 11. 2012 si v Brně půjčila od V.P. nar. XXXXX, finanční částku ve výši 300 000 Kč s termínem splatnosti do 31. 12. 2012, sjednaný termín splatnosti půjčky nedodržela, až po uplynutí lhůty splatnosti uhradila V.P., částku ve výši 100 000 Kč, čímž V.P. způsobila škodu ve výši 200 000 Kč.

2. Podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku byl paní obžalované uložena trest odnětí v trvání 11 měsíců a 11 dnů a pro výkon tohoto trestu byla zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalované uložena povinnost nahradit poškozené V.Z. částku 128.000 Kč, poškozenému jménem Mgr. J.V. ve výši 35.000 Kč, F.S. 299.000 Kč a V.P. ve výši 185.000 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozený Z.O. byl odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu poškození V.Z., F.S. a V.P. byli se zbytky svých nároků na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Součástí rozsudku je i zprošťující výrok podle § 226 písm. b) trestního řádu, která se dotýká dílčích útoků ve vztahu k poškozené R.B. a L.K.. Je třeba konstatovat, že žádná ze stran trestního řízení odvolání proti zprošťující části rozsudku nepodala, proto tento výrok není předmětem odvolacího řízení a je uváděn pouze pro úplnost věci.
3. Proti tomuto rozsudku, a to proti odsuzující části podala odvolání obžalovaná L.H., toto odvolání odůvodnila prostřednictvím svého obhájce.
4. Odvolání paní obžalované směřuje do všech výroků odsuzující části rozsudku, tedy směřuje do výroku o vině, trestu a povinnosti k náhradě škody. Paní obžalovaná namítá, že skutkové závěry nalézacího soudu v provedeném dokazování nelze dovodit. Paní obžalovaná vytýká nalézacímu soudu, že nebylo prokázáno, že by se dopustila přečinu podvodu, ani nevyplývá, že by si půjčovala s úmyslem finanční prostředky nevrátit a že by cokoliv podstatného zamlčela ohledně své finanční situace s tím, že všichni poškození uvedli, že věděli, že měla i jiné závazky. Pokud jde o poškozenou V.Z., paní obžalovaná vytýká nalézacímu soudu, že vychází z půjčené částky 450.000 Kč, ač jí půjčila pouze 100.000 Kč s tím, že tato obhajoba nebyla v řízení vyvrácena. Pokud jde o otázku půjčené části, odkazuje na překlad listiny s tím, že si nepůjčovala částku 350.000 Kč od poškozené Z., ale pouze částku 100.000 Kč. Paní obžalovaná poukazuje na překlad předmětné listiny s tím, že v částce 350.000 Kč musí být použito významové slovo mám. Paní obžalovaná se neztotožňuje se závěrem nalézacího soudu ohledně nevěrohodnosti svědků H. a V.. Dále paní už namítá nevěrohodnost poškozené Z. z hlediska obsahu její výpovědi ve vztahu k údajné pohledávce. Rovněž namítá, že poškozená Z. věděla o jejích závazcích, rovněž měla přehled o její rodině, například kde, kdo a jak pracuje a také jej neváhala kontaktovat. Ve vztahu k poškozenému V. obžalovaná namítá, že zbytek dluhu ve výši 35.000 Kč jí svědek prominul, což bylo doloženo soudem jím podepsanou listinou s tím, že není relevantní, že k odpuštění zbytku došlo až po vydání nyní zrušeného rozsudku soudu prvního stupně, nicméně tuto skutečnost nalézací soud nezohlednil ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kamila Procházková

výroku o náhradě škody. I ve vztahu k tomuto poškozenému paní obžalovaná namítá, že věděl o jejích závazcích, ačkoliv si na ně u soudu s dlouhým časovým odstupem již nevzpomněl. I ohledně tohoto poškozeného paní obžalovaná namítá, že věděl o tom, že splácí dluhy i jiným osobám. Ve vztahu k poškozenému Z.O. rovněž namítá, že je vyloučeno, že by finanční prostředky od tohoto svědka byly získány podvodným jednáním, neboť i z výpovědi tohoto svědka plyne jeho domněnka, že měla finanční problémy s tím, že měla deníček, tam napsaná jména, která si poškozený již nedokázal vybavit. I ve vztahu k tomuto poškozenému paní obžalovaná namítá, že ho neuvedla v omyl, navíc svědek jednal účelově a nečestně, když svoji pohledávku uplatnil duplicitně jednak ve směnečném řízení, a následně v trestním řízení. Paní obžalovaná namítá, že exekučně již bylo strženo k 20. březnu 2023 136.652,70 Kč. Ve vztahu k poškozenému V.P. paní obžalovaná namítá, že svůj dluh se snažila postupně splácet a nadále splácí a nebylo ani v tomto případě prokázáno, že by měla počáteční úmysl zápůjčku nevrátit. I ve vztahu k tomuto poškozenému paní obžalovaná dospívá k závěru, že je podvodné jednání vyloučeno. Ve vztahu k poškozenému F.S. paní obžalovaná namítá, že i tento svědek měl detailní přehled o jejím podnikání a závazcích, byl s ní v úzkém až přátelském kontaktu a vzhledem ke skutečnosti měl i k dispozici písemnosti vztahující se k podnikání obžalované. Rozhodně nelze bez důvodných pochybností uzavřít, že by byl uveden v omyl. Ohledně tohoto svědka pak paní obžalovaná namítá řadu rozporů s tím, že ani z výpovědi tohoto svědka nelze dovodit závěr o jejím podvodném jednání. Paní obžalovaná ve vztahu k výroku o trestu namítá, že měla být zproštěna dle ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu zproštěna v celém rozsahu a nejsou pro to jakékoliv úvahy o výši tresty namíste. Pro případ, že by se odvolací soud neztotožnil s odvolacími námitkami ohledně viny a že výrok o trestu je nezákonný, neboť pouze odráží snahu soudu uložit trest v rozsahu, který by odpovídal obžalované vykonanému trestu, avšak za zcela jiných okolností. Dále vytýká nalézacímu soudu, že z neznámého důvodu byla zařazena pro výkon trestu do věznice s ostrahou, ač v původním rozsudku byla pro výkon trestu zařazena do věznice s dozorem. Pokud jde o délku trestu, namítá, že jako osobě dosud soudně netrestané jí měl být uložen trest s podmíněným odkladem při spodní hranici zákonné trestní sazby s ohledem na skutečnost, že do způsobené škody byla z velké části viny zproštěna, a proto považuje uložení nepodmíněného trestu u osoby prvotrestané za zcela nepřiléhavé a mělo být v odvolacím řízení pro případ, že by se soud neztotožnil s odvolacími námitkami, co do výroku o vině, přehodnoceno. Pokud jde o výrok o náhradě škody, poukazuje na vyjádření svědka V., že dluh prominul. Pohledávka S. jde za družstvem XXXXX a poškozenému P. dluží již jen 136.400 Kč. Nalézacímu soudu vytýká, že rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť sice rekapituluje to, co uvedli jednotliví svědci, avšak nelze dovodit, co vzal nalézací soud za prokázané. A vytýká nalézacímu soudu nedodržení ustanovení § 125 trestního řádu. Rovněž vytýká nalézacímu soudu, že se nevypořádal s obsahem provedených důkazů v celé jejich šíři a neučinil tomu odpovídající skutkové závěry. Paní obžalovaná ve svém odvolání namítá, že by bylo potřeba přinejmenším zopakovat dokazování listinnými důkazy a výsledky jednotlivých svědků a poškozených, které jsou ve vztahu k výroku rozsudku, aby soud první stupně formuloval a odůvodnil v rozsudku tak, aby to umožnilo přezkoumání a tyto vady nelze odstranit ve veřejném zasedání. Proto paní obžalovaná navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

5. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
6. Odvolací soud na základě odvolání paní obžalované přezkoumal odsuzující část napadeného rozsudku, neboť jen proti výrokům odsuzující části odvolání podáno bylo a dospěl k následujícím závěrům. Především je třeba konstatovat, že usnesení Městského soudu v Brně ze dne 6. března 2023 pod sp.zn. 5 Nt 641/2023-111 byla povolena obnova řízení ve prospěch odsouzené L.H., Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kamila Procházková

nicméně výroky pod bodem II. a III. jsou ve výrazném protikladu, kdy pod bodem II. byl zrušen výrok o vině, výrok o trestu a všechny výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad ve vztahu k rozsudku ze dne 22. 10. 2015 a jakož i výrok o náhradě škody v případě poškozené B., L.K. a Z.O.. Pod bodem II. pak u skutků původního rozsudku 2, 3, 5 a 7 byl návrh na povolení obnovy zamítnut. Vzhledem ke skutečnosti, že tento výrok o povolení obnovy řízení, a to částečné, nabyl právní moci 10. 3. 2023 a kdy výroky pod bodem II. III. jsou minimálně v částečném rozporu, pak městský soud provedl dokazování ohledně všech dílčích útoků původního rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 22. října 2015. Jednalo se tedy o postup ve prospěch paní obžalované, kdy výrok pod bodem II. citované usnesení o povolení částečné obnovy směřovalo ve prospěch paní obžalované, zatímco výrok pod bodem III. v její neprospěch. Odvolací soud se pak s postupem městského soudu v plném rozsahu ztotožnil. Pokud jde o dílčí útoky vůči poškozené R.B. a L.K., pak tyto dílčí útoky jsou součástí zprošťujícího výroku napadeného rozsudku. Ve vztahu k dalším útokům, jež jsou součástí odsuzující části rozsudku, pak bylo provedeno dokazování jednak částečným opakováním již dříve provedených důkazů, zejména výpovědi svědků, jakož i dalšími důkazy. Nálezací soud pak všechny provedené důkazy hodnotil postupem dle § 2 odst. 6 trestního řádu a učinil taková zjištění. Pokud jde o hodnocení výpovědi svědků, tak tyto považuje za hodnověrné s tím, že nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly svědčit o případném úmyslu paní obžalovanou před soudem poškodit, kdy dospěl k závěru, že výpovědi svědků také korespondují s listinnými materiály a s listinami, které byly hodnoceny v odst. 38 – 40 napadeného rozsudku. Rovněž tak s výjimkou svědka V. dospěl nálezací soud k závěru, že poškození nebyli informováni, že má též i dluhy u fyzických a právnických osob a jak bylo uvedeno s výjimkou poškozeného V., uvedli, že by paní obžalované žádné další finance nikdy neposkytli. Dále nálezací soud dospěl k závěru, že paní obžalovaná nebyla schopna dostát všem svým závazkům, a to nejenom ve sjednaných termínech splatnosti, ale zcela, když k úhradě dluhů prvotních vytvářela dluhy další. Paní obžalovaná tedy pak na základě vlastního hodnocení důkazů dospěla k odlišnému skutkovému a právnímu závěru, tedy že podvodný úmysl prokázán nebyl a že se přečinu podvodu nedopustila a v odvolání se domáhala toho, aby odvolací soud jejím námitkám přisvědčil a v jejich intencích také rozhodl. Odvolací soud pak konstatuje, že odvolání paní obžalované směřuje do hodnocení důkazů, toto hodnocení důkazů je především výsostným právem soudu nálezacího a odvolacímu soudu pak nepřísluší do takového hodnocení důkazů zasahovat, není-li v rozporu se zásadami formální logiky či postupem dle § 2 odst. 6 trestního řádu. Odvolací soud se pak se skutkovými a následně právními závěry soudu nálezacího ztotožnil. Pokud jde o výrok o trestu, pak ani zde podle názoru odvolacího soudu nedošlo k pochybení na straně nálezacího soudu, neboť nálezací soud si opatřil všechny skutečnosti rozhodné pro stanovení druhu a výměry trestu. Dosavadní soudní bezúhonnost paní obžalované přisvědčuje, respektive polehčuje, podle nálezacího soudu přitěžující okolnosti byla délka páčání trestné činnosti vůči více poškozeným. Byla ohrožena trestem odnětí svobody ve výměře 1 roku až 5 let. Soud pak při stanovení skutečně délky trestu postupoval za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku, kdy přihlédl ke skutečnému výkonu trestu odnětí na základě předchozího rozsudku v této věci, kdy byla z výkonu trestu podmíněně propuštěna a ve stanovené zkušební době se osvědčila. Délka stanoveného trestu odpovídá době, kterou fakticky již vykonala v příslušné věznici. Jedná se o výměru 11 měsíců a 11 dnů. Pokud jde o zařazení do věznice s ostrahou, pak je třeba konstatovat, že v mezidobí došlo ke změně ustavení zákona o způsobu výkonu trestu odnětí svobody, kdy již tresty nejsou vykonávány ve věznici s dozorem.

7. Pokud jde o výrok na náhradě škody, zde bylo přisvědčeno námitce paní obžalované, neboť poškozený V. se vyjádřil tak, že zbytek škody paní poškozené prominul. Toto prohlášení jednak uvedl ve své výpovědi, jednak i v písemném prohlášení o prominutí dluhu ze dne 7. prosince 2015 (viz čl.l. 627 spisu). Ohledně výroku o náhradě škody ve stavu k poškozenému V. pak ho nutno zohlednit tuto skutečnost, kdy nálezací soud uložil paní obžalované povinnost i k náhradě škody tomuto poškozenému ve výši 35.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kamila Procházková

8. Bylo proto vyhověno odvolání paní obžalované částečně jen ohledně výroku o náhradě škody V., kdy tento výrok byl zrušen podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu. K jiným změnám pak odvolací soud zákonné podmínky neshledal.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 18. 7. 2024

JUDr. Halina Černá v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kamila Procházková

Vypracoval: JUDr. Jaroslav Pálka